

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 615/2024-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/47/2017, o návrhu na opravu nálezu č. k. III. ÚS 615/2024-23 zo 16. januára 2025 v časti trov konania takto

r o z h o d o l :

Návrhu na vydanie opravného uznesenia **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd v tejto veci nálezom č. k. III. ÚS 615/2024-23 zo 16. januára 2025 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a prikázal okresnému súdu konať v konaní sp. zn. 16C/47/2017 bez zbytočných prietahov. V bode 4 výroku nálezu bola sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania vo výške 856,75 eur.

2. Podaním z 27. februára 2025 právny zástupca sťažovateľa navrhol opravu nálezu z dôvodu ním tvrdenej chyby vo výpočte trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že náhrada trov konania mala byť zvýšená o aktuálnu sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 23 %. Vychádza z názoru, že advokátovi vzniká daňová povinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým dochádza k ukončeniu poskytovania služby. Ústavný súd mal preto priznať sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške 878,17 eur.

3. Podľa § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

5. Ústavný súd prejednal podaný návrh na opravu uvedeného nálezu a zistil, že opravu, tak ako požaduje sťažovateľ, nie je možné vykonať, pretože v zmysle § 224 CSP nejde o chybu v písaní a počítaní a ani o inú zrejmu nesprávnosť.

6. Z odôvodnenia samotného nálezu (časť VI) vyplýva, že výška náhrady trov konania bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a ústavná sťažnosť z 3. októbra 2024), čo predstavovalo spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky náhradu trov 713,96 eur. Táto suma bola podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, pretože právny zástupca sťažovateľa je platcom tejto dane a úkony právnej služby vykonal v roku 2024. Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť vzniká podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH dňom vzniku dodania služby a úkony právnej služby boli vykonané v roku 2024, použil ústavný súd pri týchto úkonoch sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %.

7. Ústavný súd v tejto súvislosti považuje za vhodné poukázať na § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorý na rozdiel od iných procesnoprávných predpisov nekreuje náhradu trov konania ako nárokovateľný inštitút. Preto v prípade úkonov právnej služby vzniknutých v konaní pred ústavným súdom vzniká daňová povinnosť už ich vykonaním, a nie až právoplatnosťou rozhodnutia. Úspech sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom preto nezakladá jeho nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní o ústavnej sťažnosti vznikli. Je potrebné tiež uviesť, že vyhláška upravuje vzťah advokáta a klienta (§ 1 vyhlášky), no nie náhradu trov konania v určitej nárokovateľnej výške.

8. Z uvedených dôvodov ústavný súd návrhu sťažovateľa na opravu nálezu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu